

Загадка

Володимир Біляїв

Слова на аркуші — думок непевна тінь,
Роз'ятрює повіки сіль утоми.
Дивлюся на шпитальність білих стін
І чую — кров гаряча скроні ломить.

За чорними свічадами вікна
Конвеєри шумливих вулиць
І десь уста, вологі від вина,
У поцілунку жадібно зімкнулись

І, спрагли, зацімпили враз,
І пересохли, як пісок пустелі...
Як довго йти до благосних оаз
Від дюн сипких нешлюбної постелі?..